

TƯỜNG NIỆM THÁNG TƯ ĐEN

Gs Nguyễn Thanh Liêm

Hoa Kỳ ngày 2/5/2009

Thưa Quý Đồng Hương,

Người dân Việt không cộng sản không bao giờ quên được hình ảnh hãi hùng của Tháng Tư Đen. Tháng Tư năm 1975 là tháng đen tối nhất trong lịch sử nước nhà. Đó là tháng mà Cộng Sản Bắc Việt xua quân vào xâm chiếm Miền Nam tự do, gây chết chóc, khốn khổ cho bao nhiêu triệu người vốn chỉ muốn được sống bình yên hạnh phúc nơi quê hương xứ sở của mình. Bỏ tù, áp bức, cướp của, đày đoạ người dân vào cảnh khốn cùng. Biết bao nhiêu người phải lìa bỏ quê hương ra đi tìm tự do, tìm cái sống còn trong cái chết. Ai cũng có người thân, bạn bè, bà con đi tù cộng sản, khổ sở hay chết trong ngục tù, hay bỏ xứ ra đi chết ngoài biển cả. Ai ai cũng là nạn nhân của chủ nghĩa, của chế độ cộng sản Hà Nội.

Hơn ba mươi năm qua rồi, người dân Việt ở trong nước mỗi ngày một khốn khổ hơn dưới ách thống trị độc tài của Đảng Cộng Sản. Trong khi những đảng viên cộng sản và thân nhân của họ tích lũy của cải, làm giàu kinh khủng trên mồ hôi, nước mắt của dân đen, thì bao nhiêu ngàn cây số vuông đất liền và mặt biển đã được nhường cho Trung Cộng. Hoàng Sa, Trường Sa và cả vùng biển Đông không còn là của Việt Nam nữa. Tây Nguyên rộng lớn, phì nhiêu, xương sống quan trọng của Việt Miền Lào đã vào tay các chiến lược gia kinh tế/quân sự Trung Quốc.

Bao nhiêu học sinh ở vùng đồng bằng sông Cửu Long bỏ học vì phụ huynh không có tiền đóng học phí cho trường. Bao nhiêu thanh thiếu nữ rời bỏ làng quê đi bán mình ở các nhà thổ, hay làm vợ ngoại bang kiếm tiền nuôi gia đình. Bao nhiêu người dân mất đất kéo nhau đi khiếu kiện năm này qua tháng nọ, chẳng được ai giải quyết cho.

Bao nhiêu công nhân viên khổ nhục với đồng lương chết đói, bị nhà nước chèn ép để làm vừa lòng các chủ nhân ngoại quốc. Bao nhiêu người đấu tranh cho tự do dân chủ bị vào tù, vì những tội do công an vu khống. Bao nhiêu nhà tu, nhà lãnh đạo tôn giáo chân chánh bị giam lỏng hay ngồi tù. Hơn bảy mươi phần trăm dân chúng sống trong thiếu thốn đói nghèo.

Là nạn nhân của cộng sản chúng ta nhớ mãi tháng Tư đen tối của lịch sử. Nhớ Tháng Tư Đen là nhớ đến sự tàn độc, sự sai lầm, tham vọng bành trướng, áp bức thống trị, gây tang thương cho nhân loại ở khắp nơi trên thế giới. Nhớ đến Tháng Tư Đen là nhớ đến chủ nghĩa cộng sản vô nhân đạo, phi nhân bản, độc tài, tàn bạo, đi ngược lại tinh thần yêu chuộng tự do, dân chủ, nhân bản của con người.

Nhớ như vậy để đừng chấp nhận chủ nghĩa cộng sản, đừng tôn sùng các anh hùng cộng sản như Lênin, Stalin, Mao Trạch Đông, Hồ Chí Minh, đừng đề cao cờ đỏ sao vàng. Đừng để cộng sản dụ dỗ, lợi dụng lòng yêu nước, tình thương dân tộc và quê hương xứ sở của mình.

Màu đỏ là màu máu, cờ đỏ là cờ máu, người cộng sản xâm chiếm, cai trị bằng máu của dân.

Cộng sản không hề lo cho dân, không hề phụng sự cho quốc gia dân tộc. Ngược lại cộng sản chỉ dùng quốc gia và nhân dân như những phương tiện phục vụ cho Đảng, hay những đảng viên cộng sản mà thôi.

Nhưng tưởng nhớ Tháng Tư Đen không phải chỉ để thương khóc những tai ương đã qua, đã trở thành lịch sử. Tưởng niệm Tháng Tư Đen còn là một cố gắng hướng đến tương lai, xây dựng một cái gì tốt đẹp, có ý nghĩa và có ích lợi cho quốc gia dân tộc. Chúng ta hãy nghĩ đến việc xây dựng một con người Việt Nam có tinh thần nhân bản, khoa học, tự do, vị tha, đạo đức, khác hẳn con người cộng sản.

Chúng ta hãy chung sức đấu tranh bền bỉ, bất bạo động, cho dân chủ, tự do, cho một nền văn hoá nhân bản đạo đức, có tinh thần dân tộc và khoa học. Văn hoá tốt đẹp của người Việt từ xưa đã bị chế độ cộng sản xoá bỏ để thay thế bằng văn hoá mác xít. Chúng ta hãy góp sức bảo tồn và phát huy truyền thống văn hoá tốt đẹp của người Việt Nam, mà ông cha chúng ta đã khổ công xây đắp.

Những người lớn tuổi, những người của thế hệ một nạn cộng sản ngày nay chẳng còn được bao nhiêu, và chẳng còn bao lâu nữa trên cõi đời này. **Ước vọng của họ là được thấy các thế hệ tiếp nối, giữ vững căn cước quốc gia với cờ vàng ba sọc đỏ, với truyền thống tốt đẹp của nền văn hoá nhân bản dân tộc của người Việt tự do** để ngày nào đó trong tương lai sẽ đem vinh quang về cho xứ sở.

Giáo sư Nguyễn Thanh Liêm

Hoa Kỳ ngày 2/5/2009